

Ordføreren: Det er virkelig ikke mig, der har givet den ærede Talers Foredrag det characteristiske Præg (Latter).

J. Knudsen: Forinden jeg afgiver min Stemme i denne Sag, maa det være mig tilladt at yttre et Par Ord. Da der var Spørgsmaal om det oprindelige Forslags Fremme, saaledes som det var udgaaet fra den meget ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 1ste District (Spændet), stemte jeg derimod; thi jeg ansaae det for ueheldigt, ifald slikt et Forslag skulde blive til Lov; jeg frygtede for, at det vilde gribe forstyrrende ind i Folketirken og støde an mod Folkets religiøse Følelse. Den Lov, som nu foreligger til Afstemning, er imidlertid heelt forskjellig fra det oprindelige Lovforslag, den foreligger nu i en meget for-dret Skikkelse; den er indstillet af Comitèens Fleertal og anbefalet af den høitagtede Cultusminister; men den foreligger nu ogsaa i en Skikkelse, som gjør det saa meget mere vanskeligt for mig at afgive min Stemme i denne Sag, hvortil kommer, at de Mænd her i Salen, som i saa Henseende have en større Indsigt, ikke ere fuldkommen enige. Vilde jeg udelukkende gaae efter min egen naturlige Følelse, maatte jeg stemme mod denne Lov; vilde man spørge Folket, der staaer udenfor denne Sal, vilde jeg for mit Bedkommende spørge de Mænd, som have sendt mig til denne Plads, vilde maaskee Pluraliteten erklære sig mod denne Lov; men uagtet dette, og paa en ganske anden Maade stiller Sagen sig for mig, naar jeg betragter det foreliggende Forslag, og spørger: er det ret, er det klogt at tilbage-trænge Forslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, og paa dette Standpunct, det nu er? griber det forstyrrende ind i Folketirken, eller støder det an mod Folkets religiøse Følelse; saaledes, at man af den Grund skulde stemme mod det? eller kan man ligeoverfor de Enkelte, hvem denne Sag nærmest vedrører, kan

man, siger jeg, lige over for disse, med Grundloven i Haanden, dog virkelig forsvare at stemme mod denne Lov? — Svaret herpaa er idetmindste for mig meget tvivlsomt; men jeg troer dog, at det maa blive „Nei“. Der er ogsaa en anden Betragtning, som gjør, at jeg troer, at man bør stemme for denne Lov, og det er navnlig den, at, forfaste vi den nærværende Lov, er jeg fuldkommen overbevist om, at den om meget kort Tid vil komme igjen, og hvo borger os da for, at den ikke kommer frem i en langt grellere Skikkelse? Dette er Noget, jeg vil bede De Herrer betænke, som forøvrigt i denne Sag staae mig nærmest, og som maaskee agte at stemme mod Loven. Efter saaledes nøie at have overveiet denne Sag, er jeg kommen til det Resultat, at, uagtet jeg havde ønsket, at Forslaget fra Forst af ikke var kommet frem, idetmindste ikke førend denne Sag var mere klar i Folkets Bevidsthed, saa troer jeg dog ikke, at jeg kan forsvare at stemme imod Loven, saaledes som den nu foreligger, og jeg vil derfor stemme for den.

Ne: Det er vistnok i Tilfælde, som nærværende og i mange lignende, vanskeligt, for at holde mig til Slutningen af den ærede sidste Talers Foredrag, at sige, hvad der er Folkets Bevidsthed. Jeg troer, at hvad der her ene bør staae for os, er, hvad Grundloven byder (Hør!). Det er nu over 1½ Aar siden, at Grundloven ikke har stillet i Udseende, men høitideligt forkyndt, at „Ingen ved sin Troesbeholdelse skal være forhindret i Nydelsen, i den fulde Nydelse af hans borgerlige Rettigheder,“ og det er os ligesaa bekjendt, at dette desuagtet siden den Tid er sket; det er os bekjendt, at et Par Forlovede her forlangte Ægteffab, og at man stillede dem saadanne kirkelige Hindringer i veien, som kom i Strid, ikke blot med deres borgerlige Ret, men ogsaa med den almindelige Troesfrihed.